

UZASADNIENIE

Przed **Sądem Okręgowym w Zielonej Górze** toczyło się postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w stosunku do skazanego T. K..

Postępowanie to obejmowało skazania T. K. następującymi wyrokami:

I. nakazem karnym Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 04.12.1997 r. w sprawie o sygn. akt (...) za czyn z art. 267 k.k., popełniony w dniu 05.05.1996 r. na karę 700 zł grzywny;

II. wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 22 maja 2000 roku w sprawie o sygn. akt (...) za ciąg przestępstw z art. 279§1 k.k. popełnionych w okresie od 15/16 listopada 1999 roku do 21/22 listopada 1999 roku na karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w liczbie 120 stawek dziennych w wysokości po 10 zł każda z nich;

III. wyrokiem Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 10 maja 2001 r. w sprawie o sygn. akt (...) na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby za czyny:

- z art. 286§1 k.k. i art. 270§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. zw. z art. 91§1 k.k., popełnione w okresie od października 2000 r. do 31 października 2001 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w liczbie 100 stawek dziennych w wysokości po 10 zł każda z nich,
- z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełniony w październiku 2000 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

przy czym prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Żarach z dnia 25.03.2005 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

I. wyrokiem Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 17 września 2001 r. w sprawie o sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 178a§1 k.k., popełnione w dniu 1.05.2001 roku na karę grzywny w liczbie 100 stawek dziennych w wysokości po 15 zł każda z nich oraz orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat,

Wyroki opisane w pkt III i IV w zakresie kar jednostkowych grzywn objęte były wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Z. o sygn. akt (...)w pkt 3;

II. wyrokiem Sądu Rejonowego w Ś. z dnia 20 lutego 2003 r. w sprawie o sygn. akt (...) na karę łączną 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyny:

- z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. (ciąg przestępstw), popełnione w okresie od 01.06.2001 r. do 28.04.2002 r. na karę 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w liczbie 400 stawek dziennych w wysokości po 30 zł każda z nich,
- z art. 244 k.k., popełniony w dniu 10.04.2002 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności;

I. wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 17 czerwca 2003 r. w sprawie o sygn. akt (...) za czyny (ciąg przestępstw) z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k., popełnione w okresie od 19.10.2001 r. do 27.10.2001 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności;

II. wyrokiem Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 15 września 2003 r. w sprawie o sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 64§1 k.k. popełnione w okresie od 30 listopada do 17 grudnia 2000 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

III. wyrokiem Sądu Rejonowego w J. z dnia 22 kwietnia 2004 r. w sprawie o sygn. akt (...) za przestępstwo z art. 286§1 k.k., popełnione w okresie od 1 do 8 lutego 2002 r., na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem

jej wykonania na okres 4 lat próby, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 23.08.2006 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

IV. wyrokiem Sądu Rejonowego w Ś. z dnia 18 kwietnia 2005 r. w sprawie o sygn. akt (...) na karę łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności za czyn:

z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 31§2 k.k., popełniony w okresie od 17.05.2002 r. do 5.06.2002 r. na karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności;

V. wyrokiem Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 7 czerwca 2006 r. w sprawie o sygn. akt (...) na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności za czyny:

- z art. 286§1 k.k., art. 275§1 k.k., art. 272 k.k., art. 270§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. i art. 12 k.k., popełniony w okresie pomiędzy 11 a 27 lutego 2001r. na karę 2 lat pozbawienia wolności,
- z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k., art. 275§1 k.k., art. 272 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełniony w dniu 05.01.2001 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

wyroki opisane w pkt III, VII, X objęte były wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Ż. o sygn. akt (...) w pkt 2;

I. wyrokiem Sądu Rejonowego w M. z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie o sygn. akt (...)na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności za czyny z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., art. 286§1 k.k., art. 18§3 k.k. w zw. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. art. 258§1 k.k. popełnione w okresie od lipca 2000 r. do 27.09.2002 r.;

wyroki opisane w pkt V, VI, VIII, IX, XI objęte były wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Ż. o sygn. akt (...) w pkt 3;

II. wyrokiem Sądu Rejonowego w N. z dnia 22 sierpnia 2007 r. w sprawie o sygn. akt (...), za czyny (ciąg przestępstw) z art. 233§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k., popełnione w okresie od 1.06.2004 r. do 16.02.2005 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności;

III. wyrokiem Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 10 września 2007 r. w sprawie o sygn. akt (...), za przestępstwa (ciąg przestępstw) z art. 271§1 k.k. i art. 18§3 k.k. w zw. z art. 297§1 k.k. i art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., popełnione w okresie od 06.02.2006 r. do 08.02.2006 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

IV. wyrokiem Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 13 września 2007 r. w sprawie o sygn. akt (...) za czyn z art. 270§1 k.k., popełniony w dniu 13.03.2007 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

V. wyrokiem Sądu Rejonowego w Z. z dnia 11 grudnia 2007 r. w sprawie o sygn. akt (...), za czyn z art. 233§1 k.k. popełniony w dniu 7 lutego 2007 r., na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

VI. wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 8 listopada 2012 roku w sprawie o sygn. akt (...) za czyn z art. 229§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełniony w styczniu 2002 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby,

VII. wyrokiem Sądu Okręgowego w Z. z dnia 29 listopada 2012 roku w sprawie o sygn. akt (...) na karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności za czyny:

- z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. , art. 65§1 k.k. i art. 64§1 k.k. oraz art. 4§1 k.k., popełnione w bliżej nieustalonym okresie od grudnia 2005 do lutego 2006 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w liczbie 100 stawek dziennych w wysokości po 10 zł każda z nich,

- z art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i art. 4§1 k.k., popełnionego w okresie od stycznia do marca 2006 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

wyroki opisane w pkt XII, XIII, XIV, XV, XVII objęte były wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Z.o sygn. akt (...)w pkt 4;

XVIII wyrokiem Sądu Okręgowego w Z. z dnia 12 września 2013 r. w sprawie o sygn. akt (...) za czyn z art. 286§1 k.k., art.13§1 k.k. w zw. z art.286§1 k.k., art.297§1 k.k., art.270§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. w zw. z art.65§1 k.k. popełnionym w okresie od dnia 28 listopada 2005 r. do dnia 11 marca 2006 r. na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze wyrokiem łącznym z dnia 25 listopada 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 169/14 ustalił na podstawie art. 575§1 k.p.k., iż stracił moc wyrok łączny Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 13 lutego 2014 r. w sprawie II K 174/13 w punktach 4 i 8, „rozwiązał” karę łączną orzeczoną wobec skazanego wyrokiem Sądu Okręgowego w Zielonej Górze wydanym w sprawie II K 170/11 (opisanym wyżej w punkcie XVII) i na podstawie art. 569§1 i 2 k.p.k. oraz art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k. połączył kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone prawomocnymi wyrokami, opisanymi wyżej w punktach XII, XIII, XIV, XV, XVII i XVIII i wymierzył skazanemu T. K. karę łączną 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, natomiast na podstawie art. 17§1 pkt 7 k.p.k. umorzył postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym kar jednostkowych pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami opisanymi wyżej w punktach I-III, V-XI i XVI oraz orzekł o kosztach procesu.

Wyrok ten „w całości”, choć tylko kwestionując wymiar orzeczonej kary łącznej, **zaskarżył obrońca skazanego**, który w apelacji zarzucił mu rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec skazanego T. K. kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 5 lat i 6 miesięcy i w oparciu o ten zarzut wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w tejże części poprzez znaczne złagodzenie wymierzonej skazanemu kary łącznej pozbawienia wolności przy zachowaniu zasady całkowitej absorpcji, tj. wymierzenie kary 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja okazała się w stopniu oczywistym bezzasadna.

Na wstępie należy zauważyć, iż apelujący, choć deklaruje, że zaskarża wyrok łączny w całości, to w rzeczywistości w swojej apelacji ogranicza się do podniesienia zarzutu rażąco niewspółmierności orzeczonej wobec skazanego kary łącznej, natomiast nie kwestionuje faktu, iż w niniejszym procesie nie było możliwe połączenie pozostałych kar pozbawienia wolności w jedną karę łączną. Apelujący nie miałby jednak podstaw do kwestionowania w całości wydanego wyroku łącznego. Sąd Okręgowy bowiem dokładnie przeprowadził postępowanie dowodowe na rozprawie, w sposób prawidłowy wyodrębnił poszczególne grupy przestępstw, za które wymierzono jednostkowe kary pozbawienia wolności i w sposób właściwy interpretując treść przepisu art. 85 k.k., posiłkując się niekwestionowanym poglądem w tym zakresie Sądu Najwyższego, zawartym w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 25.02.2005 r. I KZP 36/04, OSNKW 2005, nr 2, poz. 13, wskazał, że karę łączną pozbawienia wolności należy wymierzyć z „połączenia” jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych wskazanymi wyżej wyrokami opisanymi w punktach XII, XIII, XIV, XV, XVII i XVIII. Podnieść należy, iż kierując się zaprezentowanym w tej uchwale rozumieniem przepisu art. 85 k.k. w sprawie tej należy poza wskazaną grupą wyroków wyodrębnić jeszcze dwie grupy kar pozbawienia wolności, które podlegają „połączeniu” w kary łączne, tj. grupa kar jednostkowych pozbawienia wolności, za które T. K. został skazany wyrokami opisanymi wyżej w punktach III, IV, VII i X oraz grupa kar jednostkowych pozbawienia wolności, za które T. K. został skazany wyrokami opisanymi wyżej w punktach V, VI, VIII, IX, XI, XVI. Jednakże co do tych dwóch grup kar jednostkowych prawomocnie wypowiedziały się w wyrokach łącznych Sąd Okręgowy w Z. w sprawie (...) i Sąd Rejonowy w Ż. w sprawie (...) a tym samym w niniejszym postępowaniu nie jest możliwe ponowne rozważanie połączenia w jedną karę łączną tych wymienionych kar jednostkowych z uwagi na obowiązującą tzw. zasadę „powagi rzeczy osądzonej” określoną w art. 17§1 pkt 7 k.p.k. (por. wyrok SN z dnia 24 czerwca 2005 roku, III KK 70/05, OSNwSK 2005/1/1264). Słusznie więc na tej podstawie Sąd Okręgowy umorzył postępowanie o wydanie

wyroku łącznego w zakresie wskazanych wyżej kar jednostkowych. Natomiast zasadnie, jak już wyżej wspomniano, orzekł wobec skazanego karę łączną wynikającą z „połączenia” jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych opisanymi wyżej wyrokami w punktach XII, XIII, XIV, XV, XVII (tu dwie kary jednostkowe) i XVIII. Połączeniu więc podlegały kary pozbawienia wolności w wymiarach 1 roku, 1 roku i 6 miesięcy, 6 miesięcy, 4 miesięcy, 8 miesięcy, 10 miesięcy oraz 3 lat i 6 miesięcy.

Granice kary łącznej określa przepis art. 86§1 k.k., z którego wynika, że karę łączną wymierza się w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając, w przypadku kary pozbawienia wolności, wymiaru 15 lat.

Dolny sposób wyznaczania granicy kary łącznej nawiązuje do zasady absorpcji, natomiast granica tej kary będąca sumą kar jednostkowych określana jest w sposób właściwy dla zasady kumulacji. Natomiast wymierzenie kary łącznej powyżej dolnej granicy oraz poniżej górnej granicy tej kary nawiązuje do wymierzenia kary na zasadzie asperacji.

W piśmiennictwie wskazuje się, że niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji, jak i zasady pełnej kumulacji, oparcie wymiaru na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia (por. A. Marek, Kodeks..., s. 293; M. Szewczyk (w:) K. Buchała, Z. Cwiąkański, M. Szewczyk, A. Zoll, Komentarz..., s. 397-398; A. Zoll (w:) K. Buchała, A. Zoll, Kodeks..., s. 562; L. Tyszkiewicz (w:) M. Kalitowski, Z. Sienkiewicz, J. Szumski, L. Tyszkiewicz, A. Wąsek, Kodeks..., s. 262). W piśmiennictwie i orzecznictwie wskazuje się, że priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji (patrz G. Bogdan, Z. Cwiąkański, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll, Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz. Tom I. Komentarz do art. 1-116 k.k., Zakamycze, 2004, wyd. II., teza 30 do art. 86). Wprawdzie kara łączna w wyroku łącznym nie może stwarzać większej dolegliwości od tej, jaka wiązałaby się z kolejnym wykonaniem poszczególnych wyroków podlegających łączeniu, ale powyższe nie oznacza, że kara łączna ma przynosić skazanemu oczekiwaną przez niego korzyść, w niniejszym przypadku korzyść polegającą na orzeczeniu kar łącznych na zasadzie absorpcji. Trzeba bowiem pamiętać, że przepis art. 86§1 k.k. jasno wyznacza granice kary łącznej i właśnie w tych granicach należy wymierzyć taką karę łączną, która czyniłaby zadość wszystkim wymogom wymiaru kary, by kary tej nie można było nazwać karą niewspółmierną i to w sposób rażący, co próbuje wykazać apelujący (por. wyrok Sądu Apel. w Lublinie z 16.03.2010 r., II AKa 57/10, KZS 2010/7-8/74).

Sąd Okręgowy słusznie przyjmuje, że wymierzając karę łączną należy przede wszystkim rozważyć czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary podlegające łączeniu, zachodzi ścisły związek przedmiotowo-podmiotowy oraz bliskość czasowa a nadto powinno uwzględniać się takie okoliczności, jakie zaszły po wydaniu poprzednich wyroków, mając na uwadze proces resocjalizacji skazanego a także względy prewencji indywidualnej i generalnej. Przy tym należy pamiętać, o czym już wcześniej wspomniano, że na ogół nie ma powodu, by orzekać karę łączną w dolnych granicach, tj. w wysokości najsurowszej ze zbiegających się kar. Popelnienie więcej niż jednego przestępstwa powinno raczej skłaniać do odstąpienia od absorpcji kar, niż za nią przemawiać. Wymierzenie takiej kary prowadziłoby do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem prowadziłoby do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych (por. wyrok Sądu Apel. w Katowicach z dnia 20.05.2008 r., II AKa 129/08, KZS 2008/9/48).

W niniejszej sprawie więc skazanemu T. K. należało wymierzyć karę łączną pozbawienia wolności w granicach od 3 lat i 6 miesięcy, do 8 lat i 2 miesięcy. Sąd I instancji dokładnie przytoczył zasady, jakimi należy się kierować przy odpowiednim doborze kary łącznej, mając na uwadze stosowanie wskazanych wyżej zasad absorpcji, kumulacji i asperacji. Mając zaś na względzie przytoczone przez ten Sąd takie okoliczności, jak znaczna rozpiętość czasowa popełnionych przez skazanego przestępstw (przedział czasowy od 1 czerwca 2004 r. do 13 marca 2007 r.), zróżnicowana rodzajowość popełnionych przestępstw o znacznej szkodliwości społecznej oraz w odmiennych okolicznościach, to należy stwierdzić, że już te okoliczności sprzeciwiają się zastosowaniu przy wymiarze kary łącznej zasady absorpcji. Nadto Sąd Okręgowy, poza samą ilością „łączonych” kar, co jest oczywiste, miał na względzie fakt, iż przed popełnieniem przestępstw, za które wymierzono skazanemu te podlegające „łączeniu” kary T. K. był już

wielokrotnie skazywany na kary pozbawienia wolności, których odbycie skutkowało odpowiedzialnością skazanego z art. 64§1 k.k. Wprawdzie Sąd Okręgowy zauważył pozytywną opinię o skazanym z miejsca odbywania kary, bowiem zachowanie skazanego od ostatnich czterech lat uległo znacznej poprawie (k. 109-115), jednakże ta okoliczność korzystna dla skazanego, przy nagromadzeniu wskazanych wielu okoliczności na niekorzyść skazanego, przy wyjątkowo znacznej dotychczas wielokrotnej karalności skazanego po prostu nie pozwala na wymierzenie skazanemu kary łącznej w najniższym wymiarze, jak też kary w granicach zbliżonych do dolnej granicy możliwego wymiaru kary łącznej. Jak to słusznie bowiem zauważył Sąd I instancji „kara łączna jest swego rodzaju podsumowaniem przestępczej działalności sprawcy w okresie czasu objętym skazaniem” (str. 14 uzasadnienia) a oczywistym jest, iż im więcej kar podlega połączeniu, tym surowsza powinna być kara łączna, gdyż w takiej sytuacji, nawet przy dobrej opinii skazanego z miejsca wykonywania kary nie ma racjonalnego powodu, by orzekać karę łączną w dolnych granicach. Skoro zaś kara łączna ma odzwierciedlać w swoim wymiarze dotychczasową kryminalną treść przestępczego zachowania się skazanego, za które to zachowanie zostały wymierzone podlegające „łączeniu” kary jednostkowe, to brak jest również podstaw do przyjęcia, by późniejsza postawa skazanego w innym procesie, niemającym związku z orzecaną w niniejszej sprawie karą łączną mogła mieć jakiś szczególny wpływ na wymiar kary łącznej, niezwiązanej przecież z postulowaną przez skazanego postawą polegającą na współpracy z Policją przy rozpracowywaniu innych przestępstw. W związku z tym Sąd I instancji nie miał obowiązku badania zachowania się skazanego podczas procesu karnego, na który wskazuje skazany w swoim piśmie z dnia 19.03.2015 r. (k. 105-107). Natomiast te pozytywne aspekty zachowania się skazanego, do których w tym piśmie odwołuje się skazany, nie pozwoliły Sądowi I instancji na wymierzenie skazanemu kary łącznej pozbawienia wolności przy wykorzystaniu zasady pełnej kumulacji bądź też w granicach maksymalnego wymiaru.

Bez wątplenia więc wymierzona zaskarżonym wyrokiem kara łączna 5 lat i 6 miesięcy jest karą wyważoną, odzwierciedla ona w pełni dotychczasową działalność przestępczą skazanego a jednocześnie uwzględnia ona także fakt, iż zachowanie się skazanego od 4 lat uległo znaczącej poprawie. Należy więc uznać, że orzeczona wobec skazanego kara łączna pozbawienia wolności przy zastosowaniu zasady asperacji jest w pełni sprawiedliwa i odpowiada nie tylko wymogom określonym w art. 86§1 k.k., ale i ogólnym dyrektywom wymiaru kary określonym w art. 53 k.k. Kara ta bowiem uzmysłowi skazanemu, że w przypadku popełniania wielu przestępstw czeka go nieuchronnie surowa, ale sprawiedliwa kara, która z tego tytułu z jednej strony osiągnie wobec niego cel wychowawczy oraz, co zrozumiałe, cel zapobiegawczy a z drugiej strony uzmysłowi społeczeństwu, zwłaszcza otoczeniu skazanego, że droga przez życie nie może sprowadzać się do nieuczciwego, przestępnego zachowania wobec innych ludzi bądź innych dóbr chronionych prawem, bowiem droga taka spotka się zawsze z nieuchronną i surową karą. Tym samym tak wymierzona kara uwzględnia potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Apelujący zresztą nawet nie starał się wykazać, by kara ta była niewspółmiernie surowa i do tego w stopniu „rażącym”, co jest przecież najistotniejsze dla wykazania postawionego w apelacji zarzutu „rażącej niewspółmierności” orzeczonej kary. Apelacja ta bowiem jedynie sprowadziła się podniesienia postulatu, by Sąd Apelacyjny prześledził rozumowanie Sądu I instancji w zakresie możliwości zastosowania w stosunku do skazanego przy wymiarze kary łącznej pełnej zasady absorpcji.

Powyższe więc przekonuje Sąd Apelacyjny o zasadności i sprawiedliwości orzeczonej wobec skazanego kary łącznej a tym samym zarzut apelacyjny kwestionujący wymiar tej kary poprzez przyzmat rażącej jej niewspółmierności w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k. należy uznać za bezzasadny i to w stopniu oczywistym.

Sąd odwoławczy nie znajdując więc żadnych podstaw do uwzględnienia apelacji, w tym podstaw branych pod uwagę z urzędu, do zmiany lub uchylenia zaskarżonego wyroku, na podstawie art. 437§1 k.p.k. utrzymał ten wyrok w mocy.

Mając na uwadze konieczność odbycia przez skazanego kary łącznej pozbawienia wolności oraz niemożność uzyskiwania przez niego w tym czasie dochodów, o kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 624§1 k.p.k.

Ze względu na występowanie przed Sądem odwoławczym w sprawie o wydanie wyroku łącznego obrońcy skazanego T. K. działającego z urzędu i złożenie przez niego wniosku o przyznanie na jego rzecz kosztów nieopłaconej w żadnej części kosztów obrony, o kosztach tych orzeczono na podstawie art. 29 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o advokaturze (tekst jednolity z 2009 r. Dz. U. Nr 146, poz. 1188 z późn. zm.) w zw. z §2 ust. 3, §14 ust. 5 i §19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie... (Dz.U. Nr 163, poz.1348 z późn. zm.)

Marek Kordowiecki Urszula Duczmal Mariusz Tomaszewski